

# Wpływ pornografii na mózg

31 maja 2014

W pewnych częściach mózgu mężczyzn, którzy oglądają dużo materiałów pornograficznych, występuje mniej substancji szarej.

Nie wiadomo jednak, jaki jest kierunek zależności: czy to pornografia odpowiada za zaobserwowane spadki, czy jest dokładnie na odwrót. By to rozstrzygnąć, naukowcy z Instytutu Ludzkiego Rozwoju Maxa Plancka w Berlinie proponują, by w przyszłości oceniać wpływ tego typu materiałów w badaniach podłużnych lub wystawiać niedoświadczonych ochotników na ich oddziaływanie i oceniać skutki.

Powołując się na podobieństwa dot. korzystania z pornografii oraz zachowań związanych z uzależnieniem czy poszukiwaniem nagrody i nowości, akademicy dywagowali, że u częstych użytkowników może dochodzić do zmian w obszarach czołowo-prążkowiowych (ang. frontostriatal circuitry). Objętość substancji szarej mierzono za pomocą morfometrii bazującej na wokselach (ang. voxel-based morphometry, VBM).

Niemcy zebrali grupę 64 mężczyzn w wieku od 21 do 45 lat, którzy mieli duży kontakt z pornografią. Początkowo nie ujawniono, co będzie przedmiotem studium. Poinformowano tylko ogólnikowo, że to badanie z wykorzystaniem rezonansu magnetycznego. Podczas późniejszego wywiadu telefonicznego panów poinformowano, że będą padać pytania dot. pornografii, ale nikt przez to nie zrezygnował.

W kwestionariuszu ochotników pytano o ilość oglądanego porno. Średnią wyliczono na nieco ponad 4 godziny tygodniowo. Mózgi mężczyzn skanowano podczas oglądania zdjęć z witryn pornograficznych oraz ujęć gimnastykujących się ludzi.

„Nasze badania pokazują, że przy silniejszym korzystaniu z pornografii w prawym jądrze ogoniastym [strukturze prążkowiej]

występuje mniej istoty szarej.” Kiedy panom prezentowano materiały erotyczne, występowała zmniejszona aktywność rejonu odpowiadającego za motywację – lewej skorupy. Oprócz tego stwierdzono zmniejszoną łączność funkcjonalną prawego jądra ogoniastego i lewej grzbietowo-bocznej kory przedczołowej. Wszystko to może odzwierciedlać m.in. zmiany w plastyczności nerwowej, będące wynikiem intensywnej stymulacji układu nagrody. Alternatywnie mogą to być istniejące wcześniej właściwości.

„By doświadczyć przyjemności, jednostki z mniejszą objętością prążkowania mogą potrzebować silniejszej zewnętrznej stymulacji” – podsumowują autorzy artykułu z pisma JAMA Psychiatrii.

Autor: Anna Błońska

Na podstawie: ABC News, JAMA Psychiatrii

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)